

SENAT DE BELGIQUE

BELGISCHE SENAAAT

SESSION DE 1952-1953.

ZITTING 1952-1953.

REUNION DU 27 OCTOBRE 1953.

COMMISSIEVERGADERING VAN 27 OCTOBER 1953

Rapport de la Commission de la Justice chargée d'examiner la proposition de loi complétant la loi du 18 juin 1869 sur l'organisation judiciaire.

Verslag van de Commissie van Justitie belast met het onderzoek van het wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 18 Juni 1869 op de rechterlijke inrichting.

Présents : M. ROLIN, Président-Rapporteur ; Mme CISELET, MM. CLYNMANS, CUSTERS, DUTERNE, HANQUET, KLUYSKENS, NIHOUL, RONSE, Mme VANDERVELDE, M. VAN HEMELRIJCK.

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

La proposition de loi soumise au Sénat par nos collègues MM. Bouilly et Chot a pour objet de mettre fin à l'inégalité qui règnerait en matière de nominations aux Parquets généraux près de nos Cours d'Appel au détriment des magistrats des Parquets de province.

En vue de remédier à cette situation, il est proposé d'imposer au Roi un mode de recrutement assurant aux magistrats de province un pourcentage dans les nominations analogue à la répartition des droits de présentation prévus par l'article 70 de la loi du 18 juin 1869, plusieurs fois modifiée.

La préoccupation des auteurs de la proposition a rencontré au sein de la Commission une totale sympathie.

L'équité et l'intérêt général imposent, à toute évidence, que les magistrats près des Tribunaux d'arrondissement aient d'égales possibilités à accéder aux Parquets généraux près de nos Cours d'Appel.

Le Ministre de la Justice a du reste marqué son plein accord à ce sujet et la Commission a pris acte de sa déclaration.

Il a par contre paru impossible de s'engager dans la voie proposée.

n. 1 4682.

Voir :

Document du Sénat :

383 (Session 1952-1953) : Proposition de loi.

Het wetsontwerp, door onze collega's, de hh. Bouilly en Chot, aan de Senaat voorgelegd, heeft tot doel een einde te maken aan de ongelijkheid die, inzake benoemingen, zou bestaan in de parketten-generaal bij onze hoven van beroep, tot nadeel van de magistraten der provincieparketten.

Ten einde deze toestand te verhelpen, wordt voorgesteld de Koning een wijze van aanwerving op te leggen, waardoor de magistraten uit de provincie eenzelfde percentage in de benoemingen verkrijgen als bij de verdeling der voordrachtsrechten bepaald bij artikel 70 van de reeds bij herhaling gewijzigde wet van 18 Juni 1869.

Het opzet van de indieners ontmoette de grootste sympathie in uw Commissie.

Het spreekt vanzelf dat zowel de billijkheid als het algemeen belang eisen, dat de magistraten bij de arrondissementsrechtbanken over dezelfde mogelijkheden beschikken om toegang te verkrijgen tot de parketten-generaal bij onze hoven van beroep.

De Minister van Justitie heeft trouwens zijn volle instemming daaromtrent betuigd en de Commissie heeft van zijn verklaring akte genomen.

Nochtans is het onmogelijk gebleken de voorgestelde weg op te gaan.

n. 1 4682.

Zie :

Gedrukt Stuk van de Senaat :

383 (Zitting 1952-1953) : Wetsvoorstel.

Il existe en effet une distinction traditionnelle fondamentale entre les magistrats du siège et ceux des divers Parquets, dont la nomination appartient au seul Exécutif, sans qu'il soit entravé dans son choix par quelque présentation que ce soit.

A cette objection de principe, d'autres s'ajoutent.

Le système instauré par l'article 70 de la loi sur l'organisation judiciaire relativement aux places de conseillers à la Cour d'Appel est loin de rendre obligatoire la répartition des sièges de conseillers entre les magistrats des diverses provinces suivant une proportion rigoureuse : seules les présentations des Conseils provinciaux sont réparties entre eux suivant une proportion légale tandis que les présentations de la Cour d'Appel sont entièrement libres. D'autre part même les Conseils provinciaux ne sont pas tenus de limiter leur choix aux magistrats de la province ; a fortiori, le Ministre peut-il librement choisir le titulaire parmi les docteurs en droit présentés par l'un ou l'autre Collège et notamment, le cas s'est vu, donner sa préférence à un avocat de certaine ancienneté ; on ne voit pas pourquoi cette faculté ne lui serait pas laissée concernant les membres des Parquets généraux.

Surabondamment on a fait observer encore que le recrutement des magistrats des Parquets Généraux parmi les magistrats des diverses provinces aurait pour conséquence de permettre l'accès direct aux fonctions d'avocat général, de substituts du Procureur du Roi appartenant à des arrondissements situés hors des provinces où siègent nos Cours d'Appel, alors que c'est normalement parmi les substituts du Procureur général que les avocats généraux se recrutent.

C'est pour ces différentes raisons et sous les réserves indiquées au début du présent rapport que votre Commission a rejeté l'article unique à l'unanimité moins une voix.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Président-Rapporteur,
H. ROLIN.

Er bestaat immers traditioneel een grondig onderscheid tussen de magistraten van de zetel en die van de verschillende parketten, wier benoeming uitsluitend van de uitvoerende macht afhangt, zonder dat deze in haar keuze door welke voordracht ook wordt belemmerd.

Benevens dit principieel bezwaar zijn er nog andere.

Het bij artikel 70 van de wet op de rechterlijke inrichting met betrekking tot de plaatsen van raadsheer in het hof van beroep ingevoerde stelsel maakt er op verre na niet een verplichting van de zetels van raadsheer onder de magistraten van de verschillende provincies volgens een strenge verhouding te verdelen: alleen de voordrachten van de provincieraden worden onder hen naar een wettelijke verhouding verdeeld, terwijl de voordrachten van het hof van beroep volkomen vrij zijn. Anderzijds zijn de provincieraden niet gehouden hun keuze tot de magistraten van de provincie te beperken ; a fortiori mag de Minister de titularis vrij kiezen onder de doctoren in de rechten, voorgedragen door een van die colleges en bij voorbeeld, hetgeen reeds gebeurd is, zijn voorkeur geven aan een advocaat met een zekere anciënniteit ; men ziet niet in waarom hij die mogelijkheid niet zou hebben voor de leden van de parketten-generaal.

Ten overvloede werd opgemerkt, dat de aanwerving van de magistraten der parketten-generaal onder de magistraten der verschillende provincies tot gevoig zou hebben dat de substituten van de procureur des Konings, uit arrondissementen gelegen buiten de provincies waar onze hoven van beroep zetelen, rechtstreeks toegang zouden krijgen tot de functies van advocaat-generaal, terwijl de advocaten-generaal normaal onder de substituten van de procureur-generaal worden gekozen.

Om deze verschillende redenen en onder voorbehoud van wat in het begin van dit verslag werd opgemerkt, heeft uw Commissie het enig artikel op één stem na eenparig verworpen.

Dit verslag is eenparig goedgekeurd.

De Voorzitter-Verslaggever,
H. ROLIN.